

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗ.

(Ἐκπληροῦντες πατέριον καθήκον, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἀ. ἡ-
μῶν φυλλαδίου ὑπόσχεσιν, δημοσιεύομεν σήμερον τὸ κάτωθι ἀνέκδοτον ἰταλικὸν δε-
κατετράστιχον εἰς τὸν θάνατον τοῦ αἰοδίου Δομενεγίνη, ποιηθὲν μὲν ὑπὸ τοῦ μα-
καρίτου καὶ διακεκριμένου ἡμῶν συμπολίτου Ἀντωνίου Μακρῆ, μεταφρασθὲν δὲ ὑπὸ
νέου, περὶ τὰ γράμματα ἐπιτυχῶς ἀσχολουμένου.)

*Gemiti di dolor, voci di morte
Per le vie di Zacinto odonsi: è spento
L' inclito eroe, dicean: lutto e spavento
Regna dovunque per l' acerba sorte*

*Di Lui, che i Mussulman d' aspre ritorte
Traeano! avvinto, e senz' alcun lamento
Porgeva il capo all' inuman tormento
Con viso aperto, imperturbato e forte.*

*Ei non è più: sui campi dell' Epiro
Mosso da religion, da patrio amore,
Imparido esalò l' ultimo spiro.*

*Sceso dall' etra un aureo serto intanto
Gli orna la fronte d' immortal splendore,
Ch' ei fu martire in terra, e in Cielo è santo.*

*Ἀκούονται παράπονα, κλάψαις, φωναῖς, τρομεράς
Ἵς τὴ Ζάκυνθο· ὁ ἥρωας λοβύσθη ὁ δοξαστός·
Καὶ βασιλεύει ἀδιάκοπα τὸ πένθος κ' ἡ λαχτάρα
Γιὰ τὸ φριχτὸ τὸ θάνατο, ποῦ τοῦδ' ὦκε ὁ σκληρὸς*

*Ὁ Τοῦρκος, ὅταν ἀσπλαχνα τὸν ἔστρεψε δεμέρο
Μὲ σίδερα, κ' ὁ ἥρωας χωρὶς τὰ ταχυθῆ
Τὴν κεφαλὴ του ἐπρόσφερε μὲ βλέμμα ἀνδρειωμένο
Ἵς τ' ἀπάνθρωπο μαρτύριο, Ἵς τὴν τρομερὴ θανά.*

*Δὲν εἶναι πλειά· Ἵς τὴν Ἥπειρο, ἐκεῖ, ποῦ τὸν ἐκάλεσε
Μὲ πολέμο· ραχτὴ φωνὴ Πατρίδα καὶ Θρησκεία
Αἰρόμητος ἐρρίχθηκε Ἵς τοῦ Χάρου τὴν ἀγκάλη.*

*Πλὴν ἕνας στέφανος χρυσὸς κατέβη ἀπ' τὸν αἰθέρα,
Καὶ τὴ μορφή του ἐστόλισε μὲ λάμψιν οὐρανία,
Γιὰ εἶναι μάρτυρας γιὰ μᾶς, κ' εἶν' ἅγιος Ἵς ἄλλη σφαῖρα.*